

Biavlssæsonen 2014 – på mange måder anderledes

Den forholdsvis milde marts og den lune april måned var både god og dårlig for bierne. I hvert fald her i det midtjyske. Rapsen blomstrede meget for tidligt, allerede i slutningen af april, hvor bistrykken ikke var på den størrelse, der skal til for at indbringe nok nektar til at tilfredsstille biavleren.

Så satte kulden ind i de første 14 dage af maj med det nedslående resultat, at bierne, der på grund af det lune vejr i april var i en rivende udvikling, ikke kunne komme ud at arbejde. Det bevirkede så, at da det gode vejr satte ind, var flere af bifamilierne i sværmtilstand. Der skulle laves noget forebyggende arbejde, som jeg ikke vil trætte læserne med.

Sæsonen 2014, er min tiende sæson som biavler, og selvfølgelig-

lig er der ingen af dem, der har været identiske. De har alle været forskellige.

Men: Sæsonen 2014 har skilt sig en del ud fra de øvrige 9 sæsoner. I alle de forrige 9 sæsoner, har jeg hentet 2 sværme. I 2014 har jeg været ude for at indfange 5 sværme. De 4 lykkedes det mig at fange. Den femte sad så højt, at den var umulig at hente. Allerede d. 1. juni var min medarbejder og jeg klar til at slynge årets første honning. I den forbindelse skal det siges, at min medarbejder også er min hustru.

Det så ikke så dårligt ud. Produktionsfamilierne havde alle godt og vel et fuldt magasin, og lidt mere til. For at undgå, at honningen krystalliserede i tavlerne, slyngede vi igen sidst i juni med et noget vigende resultat.

I den forbindelse kan jeg sige, at der i mine bigårde kan være megen forskel på biernes indbringelse af nektar. Det er almen viden for enhver biavler.

Størstedelen af mine bigårde befinder sig i Nørreådal. Nørreådal strækker sig fra Brunsåb, fem km. øst for Viborg til Fladbro, vest for Randers. Her har bierne adgang til hele den vilde fauna, der breder sig over mange, mange hektarer enge langs Nørreåen. Kluge bifolk har udtalt, at her omkring findes der noget af de mest optimale forhold for bier. Til den påstand kan jeg imidlertid fortælle noget andet.

Bierne har sikkert optimale forhold m.h.t. miljøet og til indhentning af pollen i et bredt spekter fra den mangeartede fauna. Når det kommer til indhentning af nektar, viser der sig et andet billede.

Jeg er så heldig, at have 2 bifamilier til at stå i en villahave i Viborg. Her arbejder bierne på højtryk fra det tidlige forår, og til der ikke er mere at hente fra de omkringliggende villahaver. Jeg vil ikke afsløre mængderne af honning, jeg bærer derfra af frygt for at blive beskyldt for at prale, men den helt formidable sommer, vi har haft i 2014, havde sat mine forventninger højt til den sidste slyngning i slutningen af juli måned. I sæsonen 2013 var sensommertrækket det, der gav mest nektar. Det skyldes, at i den bigård, hvor jeg har flest

familier, er der mindre end 200 m. til 12 -15 gamle lindetræer. Når de blomstrer i juli måned, er det en helt speciel oplevelse at stå under dem og lytte og betragte de mange biers arbejde i de millioner af lindeblomster.

I år var der ikke meget liv i lindetræerne. Den dejlige lange og tørre sommer havde den, for biavleren, kedelige virkning, at lindeblomsterne ikke ville afgive deres nektar til bierne. Efter at bierne efter adskillige forgæves forsøg, havde forsøgt at fravriste lindeblomsterne deres nektar, fandt de andre trækkilder.

Omkring d. 20. juli var trækket forbi her i Nørreådal.

Sæsonen 2014 har så været god på andre parametre i biavl. Jeg vil faktisk sige nærmest perfekte. I min biavl finder dronningeskiftet sted på følgende måde: I begyndelsen af juni måned laver jeg nogle småfamilier, som jeg så tilsætter en jomfrudronning. Jeg laver selvfølgelig familierne en uge, før jeg modtager dronningerne. Dagen før dronningerne tilsættes "afluser" jeg familien. Så er den (forhåbentlig) klar, så jeg dagen efter kan tilsætte dronningen med medfølgende hof. Jeg har god erfaring med at lade dronningens følgebier komme med kassen. Øvelsen med at fjerne dem inden, finder jeg alt for spændende. Der kan nemt ryge en dronning på den bekostning.

Efter 10 år som biavler, er jeg kommet til den konklusion, at biavl også er lidt af et lotteri. Det går ikke altid som biavleren har forventet.

Det at lave småfamilier, er også en metode til at hindre sværmning. Når man fjerner 2-3 fuldt forseglede yngeltavler fra stedet, giver man samtidig den tilbageblivende dronning plads til at udfolde sig på.

Når det, som det er sagt, sker hos mig i begyndelsen af juni, der hvor dronningen er på sin højeste ydelse mht. til æglægning, bilder jeg mig ind, at det er en sværmhindrende adfærd, jeg har udført. Jeg har selvfølgelig ingen videnskabelig evidens for min påstand.

Nu nærer jeg, efter flere uheldige oplevelser, ikke den store tillid til Det Kongelige Danske Postvæsen eller det, der er tilbage af det. Derfor startede vi en dejlig morgen i juni bilen for at besøge en af vore dygtige dronningeavlere. Qua mit samarbejde med en anden biavler og god ven havde jeg ved dronningeavleren bestilt og

aftalt en levering på 22 jomfrudronninger.

Tallet 22 ser måske mærkeligt ud, men når man bestiller 10 dronninger eller derover, får man en rabat på 10 % hos de fleste dronningeavlere. Vi kunne jo ikke så godt nøjes med 15 dronninger. Hvem skulle så have den halve?

Jeg havde på ugedagen i den forrige uge lavet 11 småfamilier. Efter fjorten dage med det helt rigtige vejr til dronningeparring, var det blevet tid til at tilse småfamilierne for at se, hvordan det var gået. De var alle 11 i æglægning. Jeg benytter mig ofte af en talemåde, der lyder: "At have med biavl at gøre, indebærer også en stor del af lotterispil."

Her havde jeg været heldig. Dygtighed gør det ikke alene. Der er mange faktorer der spiller med indover parring af bidronninger. Den mest betydende faktor, var givet det helt perfekte vejr i de varme og solfyldte junidage.

Peter Th